обнови се . . . благочестиваго и хрїстолюбиваго и свѣтаго краля и самодржца все сербскїя и болгарскїя земли . . . вѣчнаго ради помена . . .

5. — С. Новáке. Надпись отъ 1577 г. надъ вратата на църквата Св. Николай: † Изволенїемь ѿца ї поспешенїемь сы̃на ї̃ саврьшенїе сто̃го дх̃а. сапйса сѐ сїѝ сты̃ храмъ божѣственнй сто̃го ѿца. Нйколае: прї̃ васехьѿсфещенаго. мйтрополйть. кїр Нйканорь: ктїторь. Стамáть. Богъ да прости потрѫдї се во за сты̃ Никола. Петрь. Яврамвь. Ёлка. х̃. йи ї̃ Крстѣ: зпѳ (7085—1577).

6. — Монастиръ Св. Атанасъ въ с. Лешокъ или Лешекъ. Тамъ е игуменствувалъ и умрѣлъ българскиятъ книжовникъ отъ възраждането, Кирилъ Пейчиновичъ. Кирилъ се родилъ около 1770 г. въ близкото до Лешокъ село Теарце, монашествувалъ въ кичевския монастиръ Пречиста и въ Хилендаръ, билъ игуменъ на Марковия монастиръ при Скопйе, въ 1817 г. обновилъ монастира Св. Атанасъ въ с. Лешокъ, станалъ неговъ ктиторъ и игуменъ и тамъ се поминалъ на 1845 год.

Бележка отъ 1737 г. въ тълковенъ псалтиръ, листъ 12: ѓаѱлз Да се знае когда бѣше въ Нишѣ войска тогаа немци. . .

(Друга ржка) Да се знае кѣда бѣше ва Нйшъ войска т҃гаа немцъ сѣдева тврѣкомъ и велйкй стра̃ бѣше, а̃ Кратовъски попови скѵбехѵ телкїиа та се хранехѵ.

Бележка отъ 1620 г., въ сжщия псалтиръ, л. 12[6]:

† Макарїе. епископ̃ Кратовѣ. й Шипѵ, въ а̃ѣ. ѓзр҃ї й. (7128—1620) мц̃а мар'та. ї̃ дн̃ь. да сѐ з'на̃. како продадо̃ сию̃ кнї . . . кѵ̃ѣ Гєѡргїю̃. за оу̃ а̃. ѵ Древеньско лозьѣ за̃. хара̃чь а̃ йд̃ (69).

Приложенъ е печатъ, на който личатъ думитѣ: . . пєра. . . ію вжією епкпъ . . . Шипѵ. Има и турски нечетливи думи.

Бележка отъ 1788 г., въ сжщия псалтиръ на последния листъ [6]:

Да̃ се знае ког'да бѣше рана шѣпка . . . ѓа̃ѱпи . . . и гла̃ бйде шйнйкь по гро̃ й тогаї слнце зайде и плени се Нишевачко и Клаш'ко й тѵй летѵ̃ шип'скй вѣка Дїѡнйси'та дїг'наха го ѿ масаг'.